

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота

з корейської філології

на тему:

ЕМОТИВНІ ГРАМАТИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ У КОРЕЙСЬКІЙ
МОВІ: СТРУКТУРНИЙ ТА ФУНКЦІЙНИЙ АСПЕКТИ

Студентки групи Пкор24-20

факультету східної і слов'янської філології

денної форми навчання

Освітньої програми:

Корейська мова і література та переклад,

західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови

та літератури (переклад включно),

перша – корейська

Шляхто Дар'ї Сергіївни

Науковий керівник:

к.ф.н., доц. Охріменко В.О.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ЕМОЦІЇ ЯК ЧАСТИНА ЛІНГВІСТИКИ.....	6
1.1. Поняття емоцій, емоційності, емотивності у лінгвістиці.....	6
1.2. Національно-культурна специфіка відображення емоцій в мові.....	11
Висновки до розділу 1.....	13
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ЕМОТИВНИХ КОНСТРУКЦІЙ.....	15
2.1. Структурний аспект емотивних конструкцій.....	15
2.2. Функційний аспект емотивних конструкцій.....	24
Висновки до розділу 2.....	29
ВИСНОВКИ	31
АНОТАЦІЯ ДО КУРСОВОЇ	33
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ	35

ВСТУП

Мова завжди була важливим гвинтиком у великій системі людського життя. Мова – це не тільки знаряддя культури, а й знаряддя емоцій, які є вираженням ставлення людини до світу.

За всіх часів люди відчували, відчують і відчуватимуть одні й ті самі емоції – радість, смуток, кохання та горе. Мова не є дзеркальним віддзеркаленням світу, тому, природно, що світ емоцій і набір мовних засобів, які їх відображають, ніколи не можуть ідеально збігатися. Тому, враховуючи наявність деяких основних універсальних емоцій в емоційному спектрі людства, можна припустити, що оскільки досвід людей у сприйнятті емоцій, як і інші фрагменти світу, фіксується у мовних одиницях, то в лексичній семантиці також існує універсальне емоційне значення.

Слід зазначити, що емоції також розглядаються як національно-культурні явища. Це пояснюється тим, що кожен народ має свій світогляд і тому по-різному відображає навколишню дійсність у своїй мові. Різні мови тієї чи іншої лінгвокультурної спільноти по-різному збагачують емоційну лексику. З цієї причини мовцям необхідно краще знати мовне вираження емоцій у конкретній культурній спільноті, щоб переконливо і точно передати свої почуття, переживання та емоційне ставлення до тих чи інших подій.

Вивчення засобів емоційного вираження особливо цікаве, оскільки дає змогу зрозуміти природу емоцій і почуттів та ступінь їхнього вираження за допомогою мови, тобто форму, якої вони набувають, коли переходять зсередини назовні.

Проблема емотивності у лінгвістичній науці не є новою, однак потребує подальшого висвітлення. Дослідженням вираження емоцій у тексті займалися такі лінгвісти, як А.Вежбицька, О.Вольф, К.Дрегер, В.Харченко, В.Чабаненко.

Способи вираження емоцій за допомогою граматичних конструкцій, способи переходу смислових граем в емоційно-забарвлені та шляхи й методи

їх викладання для іноземців що вивчають корейську мову досліджували такі корейські мовознавці як Кім Тхе Йоб, Ха Джи Сон, Сон Ок Хьон, Лі Мі Джи, Хан Сон Хван, Джан Кьон Хьон та ін.

Актуальність теми полягає в тому, що емотивні граматичні конструкції є важливою складовою корейської мови та виконують різні комунікативні функції в мовленні. Розуміння структури та функцій цих конструкцій допомагає покращити комунікативні навички у корейській мові та зрозуміти культурні особливості корейського мовлення. Також важливо розуміти, що знання про емотивні конструкції в корейській мові може допомогти краще зрозуміти корейську культуру та менталітет. Від ситуації та соціокультурного контексту емоційні конструкції можна використовувати по-різному.

Метою є дослідження структурних та функційних аспектів емотивних конструкцій у корейській мові, а також їх використання в комунікативних практиках.

Поставлена мета передбачає вирішення таких завдань:

- 1) визначити основні компоненти емотивних конструкцій, їх роль в мовленні, їх функції, зокрема, вираження емоцій та емоційних реакцій
- 2) проаналізувати деякі типи емотивних конструкцій в корейській мові: їх структуру та вживання в різних контекстах та ситуаціях
- 3) розкрити, які лексичні одиниці (дієслова, іменники, прикметники) частіше використовуються в емотивних конструкціях та яку емоційну вагу вони несуть.

Основним завданням є надати характеристику емотивним конструкціям, розкрити їх структурний та функційний аспект, в залежності від мовця.

Об'єктом дослідження виступають емотивні конструкції, які вживаються в корейській мові з метою вираження емоцій, почуттів, настрою, ставлення, оцінки тощо та різні засоби вираження емоційності у корейському повсякденному дискурсі.

Предметом данного дослідження виступають засоби вираження емоційності в процесі мовного акту у корейському мовленні, а саме емотивні граматичні закінчення, дієслова, прикметники та прислівники.

Матеріалом дослідження є емоційно-забарвлені слова та граматики вилучені із корейських посібників та наукові роботи лінгвістів, які працювали в данній тематиці.

Методи: в роботі використаний описовий метод, метод суцільної вибірки та метод лінгвостатистичного аналізу.

Наукова новизна полягає в детальному вивченні емотивних конструкцій в корейській мові з точки зору їх структури та функцій. Аналіз взаємозв'язку між емотивним станом співрозмовників та використанням емотивних конструкцій в корейській мові.

Практичне значення роботи допоможе вивчити та розуміти емотивні конструкції у корейській мові, що значно підвищить рівень володіння мовою та зробить комунікацію з носіями корейської мови більш ефективною. Також дозволить використовувати емотивні конструкції у корейській мові в письмовій та усній формі, що покращить вміння виражати свої емоції та почуття.

Теоретична значимість даної роботи полягає в уточненні деяких понять, що входять до структури емоційно-оцінних граматичних конструкцій та лексики (термінів «емоційність», «ескспресивність», «емотивність»).

Практичне значення дослідження визначається тим, що результати та висновки, отримані у ході цього дослідження, можуть бути використанні при читанні лекцій у вищих начальних закладах, курсах з вивчення корейської мови.

Структура курсової роботи. Загальний обсяг роботи становить 36 сторінок і включає в собі: вступ, два розділи і підрозділи, висновок, анотацію та список використаних джерел (16 найменувань)

РОЗДІЛ 1. ЕМОЦІЇ ЯК ЧАСТИНА ЛІНГВІСТИКИ

1.1. Поняття емоцій, емоційності, емотивності у лінгвістиці.

Емоції людини та механізми їхнього лінгвістичного забезпечення завжди були предметом наукових досліджень. Ціла низка наук вивчають цей психологічний феномен: психологія, фізіологія, соціологія, філософія, етика, медицина і лінгвістика не є виключенням. Це пов'язано з тим, що емоції є важливими, не тільки для розуміння людської природи, але й для розуміння мови та людської комунікації.

Але що саме таке емоції? Як зазначено в тлумачному словнику української мови «ЕМОЦІЯ», ї, ж. – переживання людиною свого ставлення до дійсності, до особистого й навколишнього життя; душевне переживання, почуття людини.

Сам процес виникнення емоцій є важливим питанням для вчених. Виникнення емоцій пояснюється кількома теоріями.

1. **Еволюційна теорія емоцій Ч. Дарвіна.** – по якій, ми інтерпретуємо емоції через поведінку ссавців.

2. **Соматична теорія емоцій Джеймса-Ланге.** – у цій теорії представлена спроба пов'язати емоційні переживання і вегетативні зрушення в організмі людини, що їх супроводжують.

3. **Психоаналітичній концепції З. Фрейда** – теорія, в якій розуміння природи емоцій вирішальна роль приділяється механізму афекту: спочатку відбувається "заряд афекту", далі – процес "розрядки", і завершальний етап-сприйняття остаточної "розрядки" (саме воно являє собою відчуття чи переживання емоції).

Існують й інші теорії походження емоцій, але немає ні універсальної теорії, яка б описувала всі типи емоцій, ні єдиної логічно несуперечливої теорії.

Один із варіантів дає змогу пояснити лише деякі аспекти психофізіологічних функціональних механізмів, що керують емоційною системою людини.

На сьогодні відомо безліч емоцій та їхніх проявів, більшість із яких зафіксовано в тлумачних словниках. Зовні різні емоційні прояви відображаються у специфічній міміці, так званій емоційній масці, позі та інтонації. Це ознаки певного емоційного стану людини.

Виділяють основні види емоцій за їх якістю, що виконують різну роль у регулюванні діяльності та спілкування людини. Цю класифікацію емоцій розробив К. Ізард. Він виокремив такі емоції, які є «фундаментальними»: радість, здивування, сум, відраза, гнів, страх, сором. Інколи спалахи гніву, страху можуть сприяти виживанню особи, тоді як невиправдані, безпричинні спалахи гніву мотивують з'яву негативних емоцій.

Окрім самої класифікації емоцій, більшість вчених поділяють їх на ще дві групи: негативні та позитивні. Як описує К. Ізард у своїй книзі «Психологія емоцій» (2000), що такі емоції, як гнів, страх і сором, більшості випадків відносять до категорії негативних, хоча вони несуть в собі не лише поганий аспект частіше для захисту особистої гідності, збереженню особистісної цілісності, виправленню соціальної несправедливості. (с. 464.)

В корейському мовознавстві дану тему досліджував Кім Тхе Йоб (2000) і згідно його класифікації, емоційні стани поділяються наступним чином (с.30):

- 1) емоції, пов'язані із негативними відчуттями (смуток - 슬픔, нещастя - 불행);
- 2) емоції, пов'язані із позитивними відчуттями (задоволення - 만족, щастя - 행복);
- 3) емоції пов'язані із людьми, що здійснили погані вчинки (злість - 화, лють - 격노);
- 4) емоції пов'язані із роздумами про власні вчинки або самооцінкою (каяття - 회한, самовпевненість - 자부신);
- 5) емоції пов'язані із відношенням до інших людей (любов - 사랑, повага - 존경, заздрість - 부러움).

З цього можна зробити висновок, що ці поділи є умовним і потребують більш ретельного вивчення.

Усі наявні класифікації емоцій доповнюють одна одну. Дослідники розрізняли базові емоції та периферійні емоції, тобто емоції, які люди відчувають найчастіше, і емоції, які є менш важливими.

У тексті емоційність трансформується в лінгвістичну категорію емотивності. Але слід зазначити, що поняття «емотивність» та «емоційність» не є синонімічними. У лінгвістиці немає повного і чіткого визначення поняття емотивності. У багатьох лінгвістичних дослідженнях, коли йдеться про емотивність за основу зазвичай беруть психологічну теорію прояву емоцій.

Таким чином, порівнюючи ці терміни, можна визначити емоційність як психологічну категорію, а емотивність як лінгвістичну. Згідно з цією теорією, емоції вважаються проявом чуттєвих реакцій людини на зовнішні чинники та виражаються невербально, а засобом комунікації стає людське тіло. В той час як емотивність сприймається саме як вираження емоцій вербально.

О. Селіванова (2006) розуміє під емотивністю у сучасній мовознавчій науці складову конотативного компонента у семантичній структурі мовної одиниці, який репрезентує емоційне ставлення носіїв мови до позначеного. Емотивність може формувати й денотат значення слова, що створює суперечність у розгляді денотата й конопата у встановлені межі між ними. (с. 248).

На думку О.Є.Філіманової (2007), фонологічна категорія емоційності яскраво проявляється в інтонації (одне і теж слово може бути вимовлене з виразом любові, погрози, гніву тощо). (с. 225).

На лексичному рівні лексика проявляється в наявності назв емоцій, специфічної експресивної лексики та лексики, що описує емоції. На рівні речень категорія емоційності проявляється в наявності емоційних (експресивних) конструкцій, еліпсису тощо.

На рівні речення категорії емоційності виявляються у структурно-семантичній організації речення, у наявності певних емоційних одиниць у реченні, умовно-стилістичному вираженні тощо.

Є. Ю. Чайковська (2010) зазначає, що оскільки об'єктом дослідження під час вивчення реалізації категорії емотивності можуть бути як констатуючі текстові одиниці (слова, вирази, речення), так і цілі тексти, доцільно говорити про когнітивну категорію емотивності із різним статусом у варіантах своєї реалізації, іншими словами, із полістатусним характером. Тобто емотивність – це полістатусна когнітивна категорія, а саме, така, що здатна проявляти те чи інше категоріальне значення (у нашому випадку емотивне) на різних рівнях мовної системи, тобто у статусі різнорівневих одиниць (с. 280-281).

Зокрема, емотивність має категоріальний статус на різних рівнях мовної системи та в мовленні:

1. фонологічний – проявляється в інтонації (одне й те саме слово можна вимовити із вираженням любові, погрози, гніву тощо);
2. лексичний – проявляється в існуванні лексем, назв емоцій, специфічної експресивної лексики та лексики, що описує емоції;
3. на рівні речення – проявляється в існуванні емотивних (експресивних) структур, еліпсиса та інших;
4. на рівні тексту – проявляється в структурно-семантичній організації висловлень, існуванні специфічних емотивних одиниць тексту, лінгвостилістичної виразності (Чайковська 2010, с. 280).

На певному етапі виникла потреба якось розрізнити лексику. Так з'явилися відмінність між термінами емоційна лексика та лексика емоцій. Розрізнення між двома типами емоційної лексики враховує різні функціональні характеристики цих слів.

Лексика емоцій зосереджена на об'єктивації та інвентаризації емоцій у мові (номінативна функція), тоді як емоційна лексика пристосована для

вираження емоцій мовця та емоційної оцінки об'єкта мовлення (експресивно-прагматична функція).

Що стосується функцій емотивів, то їх основною функцією вчені називають функцію емоційного самовираження. Однак, в емотивів є і функція впливу, яка реалізується тоді, коли вираження емоцій має певну мету.

Категорія емотивності традиційно вивчається у зв'язку з такими категоріями, як оцінність, експресивність та образність.

Експресивність є однією з найскладніших лінгвістичних категорій, через те, що вона пов'язана з проявом суб'єктивного початку в мові, що супроводжує пізнанням об'єктивної дійсності та відбиває зміст індивідуальної свідомості носіїв тієї чи іншої мови.

У лінгвістиці експресивність можна розглядати на багатьох рівнях, включаючи фонетику, лексику, граматику та інтонацію. Наприклад, різні емоційно забарвлені звуки можуть використовуватися для відображення певного стану говорника, або фрази можуть використовуватися для передачі почуттів та емоцій мовця.

З цього можна зробити висновок, що поняття експресивності виявляється ширше, ніж емоційність, оскільки емоційність має різноманітні прояви, а експресивність здебільшого зводиться в основному до посилення.

Згідно з визначеннями, емоція – це суб'єктивне переживання, що відображає ставлення людини до зовнішнього світу, а емоційність – це властивість мови, яка відображає рівень вираженості емоцій у мовленні. Емотивність виступає як один з основних аспектів мови, який дозволяє говорити про вираження емоцій у мовленні.

Дослідження цього аспекту мови є важливим завданням лінгвістики, оскільки дозволяє краще розуміти, яким чином люди використовують мову для вираження своїх емоцій та почуттів.

1.2. Національно-культурна специфіка відображення емоцій в мові

Так само, як кожна країна має власну мову, способи вираження емоцій є унікальними для кожної етнічної групи. Те, як ми виражаємо та інтерпретуємо емоції, як всередині себе, так і з іншими людьми, частково залежить від нашої культури.

Хоча ми добре розпізнаємо емоції людей з інших культур за виразом обличчя, мовою тіла і тоном голосу ми схильні робити більш точні висновки про емоційний стан людей з нашої власної культури.

Культурний концепт слугує важливим фактором суспільного існування, відтворюючи колективну пам'ять та зберігаючи загальнолюдські цінності. А оскільки мова тісно пов'язана з культурою, то людина репрезентує її через мовне вираження думок.

В цілому національно-культурна специфіка формується на основі різноманітних чинників, а саме географічне розташування, історичні події, культурний та релігійний світогляд. Тому національний менталітет формується не один рік і всі вищезазначені фактори впливають на його становлення. Мову слід розглядати в одному полі з мисленням, оскільки уявлення навколишнього світу сприймається внаслідок його розуміння та інтерпретації, а не лише просто споглядання. (Почепцов 1998, с. 16-17).

Завдяки емотивності словосполучень та мовних одиниць мова оживає, збагачується, набуває сенсу та значення як складова динамічна система. Передача оцінного ставлення до певних явищ та фактів реальної дійсності – це одна з найважливіших функцій, що реалізується в актах комунікації, де оцінка є універсальною (трансцендентною) лінгвістичною категорією, яка виступає одним з найважливіших компонентів процесу комунікації і є різновидом модальності висловлювання (Падалка 2014, с. 174 –181).

Етноспецифічність понять і уявлень зумовлюється не лише особливими, притаманними саме для цієї лінгвокультурної спільноти предметами,

явищами, артефактами культури, але й особливостями їх мовного та мовленнєвого конструювання та вживання, психологічними особливостями сприйняття навколишнього середовища та особливими «картинами світу», що утворюються в межах певної національно-лінгвокультурної спільноти (Колода 2005, с 205).

На думку В. Гумбольдта лексика емоцій у різних культурах має свої типологічні характеристики: емоції соціально та культурно детерміновані. Він говорив про те, що мова є засобом відображення почуттів та думок народу, який розмовляє цією мовою. Форма кожної мови тісно пов'язана з духовними задатками народу, який нею розмовляє, і є неповторним індивідуальним утворенням (Цинтар 2018, с. 55).

Концепція мовного менталітету – це спосіб поділу світу за допомогою мови. Існують певні типи мислення, які за звичайних обставин є по суті невербальними. (музичне мислення). Є такі особливості, які залежать від мови однієї соціальної групи (у широкому розумінні культури) і визначаються її соціокультурним середовищем.

Етнічна специфіка як соціокультурне середовище містить в собі культурні традиції, історію та політичну систему. Відповідно до цього світоглядні соціокультурні стереотипи формують мовну ментальність. Варто зауважити, що основними детермінантами мовного менталітету є соціокультурні чинники, а ці чинники досить мінливі, тому мовний менталітет теж різний.

З того факту, зазначає О. Почепцов (1998), що мовна ментальність визначається в першу чергу соціокультурними чинниками, а не мовними, можна зробити висновок, що типи ментальностей слід визначати не за мовними, а за соціокультурними ознаками. Хоча в багатьох випадках певний набір соціокультурних ознак корелює з певною мовою, однак типи мовної ментальності співвідносяться з відповідними, що існують в соціокультурних спільнотах, а не з мовними (118-119).

Неможливо розкрити своєрідність корейської ментальності без звернення до змісту чон і хан. Ці дві основоположні та своєрідні емоції організовують і цілком певним чином структурують світ корейської емоційності.

В словниках слово чон в більшості випадках носить в собі значення душа, любов. Однак зміст цього поняття не обмежується тільки його словниковим значенням. Чон являє собою сплав складних і різноманітних емоційних проявів. Поняття чон охоплює тугу, братську любов, дружбу, прощення, великодушність, жертву, турботу. З іншого боку, до нього входять пристрасть або прагнення, ба більше, гнів, обурення, злість, ненависть. Однак чон не позначає ані корейські емоції взагалі, ані якусь конкретну емоцію

Хан виступає противагою чон. Якщо чон розкриває більш душевну «позитивну» сферу суспільного устрою, хан відноситься до «негативного» спектру емоцій. Специфіку хан професор Кім Йольгю описує так: "Хан як самотність, хан як смуток, хан як пустеля, хан як мука й сум, хан як лірика й горе, хан як відсутність і страшний біль, хан як каяття, хан як докір" (Кім Йольгю 1980, с. 26-27).

Таким чином, можна прийти до висновку, що національно-культурної специфіки відображення емоцій у мові є важливим напрямком досліджень і може мати значний вплив на розвиток комунікації між людьми з різних країн та культур. У мовній системі репрезентація світу має свої особливості, зумовлені відмінностями специфіки світобачення.

Висновки до розділу 1

У цьому розділі нами було розглянуто те, як емоції впливають на мовлення, а також, що саме таке є емоції, яким чинном вона зв'язана з мовою та дізналися теорії їх виникнення. Розглянули, якою важливою складовою є емоція в мові та культурі. Тому що, ми добре розпізнаємо емоції людей з інших

культур за виразом обличчя, мовою тіла і тоном голосу через висновки про емоційний стан людей з нашої власної культури.

Один з основних висновків, який можна зробити з даного розділу, є те, що емоція – це суб'єктивне переживання, що відображає ставлення людини до зовнішнього світу, а емоційність – це властивість мови, яка відображає рівень вираженості емоцій у мовленні. Вони взаємопов'язані та взаємозалежні. Емоції можуть впливати на мовлення та його структуру, а також на розуміння та сприйняття інформації.

Ще один важливий висновок полягає в тому, що емоції є культурно залежним явищем. Культурні норми та стереотипи впливають на те, як емоції виражаються та сприймаються у різних культурах. Тому для повного розуміння емоцій в мовленні та спілкуванні важливо враховувати культурний контекст.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ЕМОТИВНИХ КОНСТРУКЦІЙ

2.1. Структурний аспект емотивних конструкцій

Типологічна класифікація мов – це класифікація, що ґрунтується на виявленні подібностей і відмінностей у будові мов, незалежних від генетичних зв'язків. Загалом виділяють чотири типи:

Ізолятивні (кореневі) мови – мови, які не мають афіксів та виражають граматичні значення шляхом додавання одного слова до іншого або за допомогою службових слів. Класичними прикладами таких мов є писемність давньокитайської та в'єтнамської мов.

Інкорпоративні або полісинтетичні мови – мови, в яких різні частини висловлення у вигляді аморфних слів-основ (коренів) об'єднані в єдині складні комплекси, сукупність яких оформляється службовими елементами. До полісемічних мов належать більшість мов корінних народів Північної Америки, наприклад, чукотська, ітельменська та коряцька.

Флективні мови – це мови, в яких флексії (закінчення) відіграють важливу роль у вираженні граматичного значення. До флективних мов належать індоєвропейські та семіто-хамітські мови.

Аглютинативні мови – мови, в яких граматичне значення виражається спеціальними афіксами-приклеювачами.

До типу аглютинативних мов входить і корейська. Афікси-приклеювачки позначають час, особу, число, відмінок та інші граматичні значення. Зазвичай кожен афікс має лише одне строго визначене значення.

Афікси механічно приєднуються (приклеюються) до кореня слова. Таким чином слово стає поліморфним, як правило, між двома окремими морфемами зберігаються чіткі межі, що не допускає фонетичних змін на стику морфем.

Синтаксично корейська мова належить до типу SOV (суб'єкт-об'єкт-дієслово), а присудком є останнє слово в реченні.

Структурні аспекти емотивних граматичних конструкцій полягають у використанні певних слів та граматичних форм для вираження емоційних станів. Структурний аспект включає в себе особливості граматичної будови речень, що передають емоційне забарвлення.

Особливе місце в корейському мовленні посідає морфологічний спосіб вираження емоційного фону. Розвинута система дієслівних закінчень дає змогу надавати предикату додаткового відтінку значення, в тому числі й емоційного. В такий спосіб можна виразити емоції різного спектру, починаючи від найпростіших – радість, здивування, злість, захопленість, а також більш складні емоції, такі як впевненість/невпевненість, жалкування, вдячності, жалкування.

У корейській мові, як і в інших мовах, одним з найпоширеніших способів вираження емоцій є лексичний. Використовуючи різні типи слів, можна виразити будь-який емоційний стан у момент висловлювання.

Для вираження емоцій в мові застосовують:

1. вигуки (야, 우아, 어머, 헐);
2. жаргонізми (сленг, просторіччя, вульгаризми – 촌놈, 군발이, 째새, 대박);
3. слова, що безпосередньо називають емоції (짜증나다, 화가나다, 행복하다, 그쁨, 슬픔) (Кім Су Джон 2003).

Емотивні конструкції – це тип граматичних конструкцій, які виражають емоційне ставлення мовця до ситуації або дії. Ці конструкції використовуються для передачі різних емоційних станів, таких як здивування, жаль, роздратування, вдячність тощо.

В корейській мові існує багато різних емотивних конструкцій, які використовуються для вираження різних почуттів та емоцій. Основною структурною одиницею емотивних конструкцій є частка, що називається **종결어미** або "заключний елемент", яка вказує на тон речення.

У корейській мові існує безліч **종결어미**, і ось декілька з них:

네요 – це граматична конструкція, яка використовується для вираження ввічливості і поваги в спілкуванні з іншими людьми. Вона додається до основи дієслова або прикметника і використовується для передачі певних емоцій або ставлення до обговорюваної теми.

«네요» може мати різні значення, залежно від контексту, але загалом вона використовується для вираження здивування, захоплення, співчуття, симпатії або незадоволення. Наприклад:

- 이 집은 정말 예쁘네요. – Цей будинок дійсно дуже гарний.
- 어제 밤에 잠이 안 왔네요. – Вчора вночі я не міг заснути.
- 오늘은 기분이 좋네요. – Сьогодні я почуваюся добре.

Зазвичай, використовуючи «네요» основним бажанням мовця є сповістити слухача про те, що це є новий факт для нього і він відчуває певні емоції. Можна відзначити, що на 60% «네요» – це вираження власних думок та почуттів, а на 40% – цілеспрямоване бажання оповістити слухача про власні враження і отримати коментарі на власний вислів.

군요 – це закінчення, яке використовується для вираження враження, здивування, захоплення або відкриття для себе нової інформації. Це закінчення використовується для формування висловлювань ввічливого тону.

Суфікс «**군**» вказує на те, що особа, яка вживає це слово, є здивованою тим, що чує.

Це закінчення може використовуватись як у позитивному, так і в негативному контексті, в залежності від того, який тон звучання використовується в мовленні. Наприклад:

- 이 옷이 정말 예쁘군요! – Ого, ця одежа дуже гарна!
- 오늘 날씨가 정말 좋군요! – Сьогодні погода дійсно чудова!
- 이 음식은 맛이 없다고 생각했는데, 생각보다 괜찮군요. – Я, думав,

що ця їжа несмачна, але насправді вона не така погана.

구나 – це закінчення, яке використовується для вираження здивування або відкриття чогось нового. Воно часто використовується в позитивному контексті, щоб підкреслити відкриття чогось нового або цікавого. У мовленні «**구나**» часто супроводжується висхідною інтонацією.

Наприклад:

- 너 정말 잘하는구나 – Ого, ти справді хороший у цьому.
- 우리 학교는 학생 수가 많다구나 – О, виявляється, у нашій школі

багато учнів.

- 이 지역은 날씨가 매우 추워진다구나 – Ого, у цьому регіоні дуже

холодно.

게 – ця конструкція використовується для вираження вдячності або оцінки ситуації. Наприклад:

- 너무 좋게 말하지마 – Не говори занадто радісно. Тут суфікс «게» додається до прикметника «좋다», що означає «добре», щоб передати роздратування або несхвалення мовця.

- 놀래게 하지마 – Не лякай мене. Тут суфікс «게» додається до дієслова «놀라다» – здивуватися, щоб передати страх або тривогу.

У деяких випадках суфікс «게» також може додаватися до прикметників, щоб посилити їхній емоційний або оцінний вплив. Наприклад, «짜증나게», що означає «дратівливо», походить від прикметника «짜증나다», що означає «бути роздратованим».

Наступною, однією з найвживаніших емоційно-забарвлених кінцевих грамам корейської мови, є – **지요** або – **죠**.

«지요» – це частка, що використовується наприкінці речення для вираження підтвердження або згоди з твердженням. Вона має схожий сенс з англійською фразою "isn't it?" або "right?".

Наприклад:

- A: 오늘은 날씨가 좋지요? – Сьогодні гарна погода, чи не так?
- B: 네, 맞아요. – Так, правильно.

«지요» використовується, коли мовець хоче уточнити, чи згоден слухач із його твердженням. Вона може виражати як позитивну, так і негативну відповідь на запитання. Наприклад:

- A: 이 책을 읽지요? – Ти прочитав цю книгу, так?
- B: 네, 읽었어요./ 읽지 않았어요. – Так, прочитав./ Не прочитав.

«지요» також може використовуватися для вираження здивування або недовіри. Наприклад:

- A: 제가 우승했어요! – Я виграв!
- B: 정말이지요? – Правда?

잖아 – це частка, яка використовується, щоб звернути увагу слухача на те, що він уже має знати про твердження, яке сказав мовець.

Це закінчення створює значення, яке вільно перекладається як «як ви вже знаєте» або «не забувайте, що ...», або може перекладатися українською як «... же ...».

Зазвичай вимовляється із підвищенням голосу, в роздратованому емоційному стані. Як правило, має негативне емоційне забарвлення невдоволення або роздратування. Також використовується для підтвердження або підкреслення власної правоти, тобто має відтінок повної впевненості у власному висловлюванні.

- A: 이 책 정말 재미있어. – Ця книга справді цікава.
- B: 알잖아, 나도 이미 다 읽었잖아. – Я знаю, я же прочитав її.

«**잖아**» також використовується, щоб нагадати комусь про щось, що вже було обговорено раніше, або щоб зробити висновок на основі наявної інформації. Наприклад:

- A: 내일 만나자. – Давай зустрінемося завтра.
- B: 내일은 시험이 있는데? 알잖아. – Але завтра ж іспит, ти ж

знаєш.

Також «**잖아**» може зустрічатися в риторичних запитаннях, щоб поставити запитання, на яке очікується негативна відповідь, що вже є очевидним.

- А: 너 먹고 나갈래? – Ти будеш їсти перед тим, як вийти?
- В: 내가 그렇게 배고파 보이잖아? – Невже я виглядаю таким голодним? (тут ця конструкція несе в собі риторичне сенс, щоб підтвердити, що відповідь на питання очевидна).

려무나 – це закінчення використовується у корейській мові для вираження здивування або несподіваності відносно того, що говорячий щойно почув або дізнався. Закінчення «**려무나**» показує, що говорячий не очікував такої інформації, і що ця інформація є новою і несподіваною. Наприклад:

- 이번 주말에 영화를 볼 예정이었는데, 비가 오려무나. – Я планував подивитися фільм в ці вихідні, але як же так – пішов дощ!
- 오늘은 정말 추워요. 이런 추운 날씨에 축구를 하려무나. – Сьогодні дуже холодно. Як можна грати в футбол у таку холодну погоду?
- 어제 파티에서 친구가 말한 얘기가 정말 놀라웠어. 제니가 결혼한다는 거려무나. – Історія, яку мій друг розповів на вечірці вчора, мене дійсно здивувала. Я не очікував, що Дженні заміж виходить.

Наступною емоцією розглянемо шкодування. Граматична форма **≡/을** **걸** – це граматична конструкція в корейській мові, яка використовується для вираження жалю або бажання, щоб минула дія була іншою. На українську мову її можна перекласти як "слід було б" або "можна було б" щось зробити.

- 비가 올 걸 미리 알았으면 우산을 가져왔을 텐데. – Я повинен був взяти парасольку, якщо знав, що буде дощ.

- 그 영화를 봤을 걸 후회하고 있어. – Я шкодую, що не бачив цього фільму.

- 너와 함께 갔을 걸, 너무 후회돼. – Я шкодую, що не пішов з тобою.

Окрім, **종결어미**, емотивність в корейській мові підкреслюють інтенсифікатори або як їх ще можна назвати підсилюючі слова.

Інтенсифікатори в корейській мові – це слова або фрази, що використовуються для підкреслення ступеня або інтенсивності дії, почуття або ситуації. Вони використовуються для вираження сильних емоцій, для позначення акценту або важливості, а також для надання додаткового значення висловлюванню.

Яскравими представниками підсилювачів виступають такі слова як: «진짜», «매우» та «아주».

«진짜» використовується для вираження високого ступеня емоційності, наприклад, у реченні «진짜 행복해!» – Я дуже щасливий!

«매우» використовується для вираження високого ступеня інтенсивності або наголосу на слові, як, наприклад, у реченні «그것은 매우 중요합니다». – Це дуже важливо.

«아주» має таке саме значення, що і «매우», але несе в собі більш сильніший акцент і подібне до англійського слова «extremely». «그녀는 아주 아름답습니다». – Вона надзвичайно красива.

Метод визначення лексики емоцій полягає в постійній вибірці зі словника та розгляді визначень, які містять певну емоційну репрезентацію. Оскільки емоції нерозривно пов'язані з суб'єктом, який їх переживає, та об'єктами, що їх викликають, лексика емоцій є ситуативною за способом вираження. Предикати є найбільш підходящими фрагментами речення для вираження емоцій, особливо в корейській мові, де основна увага зосереджена на суб'єкті або об'єкті. Це визначає «драматизм» і «наповненість» мовної семантики, яка найточніше описує дійсність.

Саме дієслово, як стилістично так і семантично багата категорія має більше можливостей для опису почуттів у різноманітних відтінках та ракурсах. Дієслова можна використовувати для опису емоційного стану або дій людини, і вони можуть бути модифіковані емоційними прислівниками, щоб ще більше підкреслити емоцію, що передається.

Емоції передаються дієсловом як стан (сумувати 슬퍼하다, мучитись 괴로워하다, нудьгувати 심심해하다) і як становлення стану (розізлитися 화가나다), як відношення (любити 사랑하다, ненавидіти 싫어하다) і як вплив (смішити 웃기다, заставляти плакати 울리다), і як зовнішній вияв емоцій (плакати 울다, сміятись 웃다).

Це лише кілька прикладів емоційних дієслів у корейській мові. Існує набагато більше, які можна використовувати для вираження широкого спектру емоцій та почуттів.

Отже, специфіка досліджуваного класу дієслів визначає різноманітність їх смислового значення, емоційного й стилістичного забарвлення. Аналіз емотивів з цих позицій дозволяє визначити структуру даної лексичної більшості, виділити ядро і периферію. Змістова сутність цих слів, закріплена в лексичній семантиці і відповідає їх семантико-синтаксичній функції в мові.

2.2. Функційний аспект емотивних конструкцій.

Емотивні конструкції є важливим елементом корейської мови і відіграють важливу роль у встановленні комунікативних відносин. У корейській мові використовуються різноманітні емотивні конструкції, включаючи емотивні дієслова, прикметники, частки та вирази, що містять слова, які виражають емоційний стан мовця.

Однією з основних функцій емоційних конструкцій в корейській мові є вираження емоцій та почуттів, що допомагає підвищити емоційну насиченість спілкування та зробити мовлення більш яскравим. Найпоширенішими функціями емоційних конструкцій в корейській мові є наступні:

1. Вираження емоцій та почуттів: емотивні конструкції використовуються для вираження різних емоцій та почуттів, таких як радість, гнів, сум, страх тощо.

Наприклад, для вираження радості можна використовувати конструкції типу «기뻐하다» або «즐겁다», для вираження гніву – «화나다» або «짜증나다», для вираження суму – «서러워하다» або «슬프다», для вираження страху – «무섭다» або «두렵다».

Відповідно до контексту та інтонації, ці конструкції можуть мати різну силу та виразності, що дозволяє точніше виражати емоції та почуття.

2. Вираження інтенсивності: емотивні конструкції можуть використовуватися для підсилення чи зменшення інтенсивності висловлювання.

Наприклад, дієслова можуть бути модифіковані прикметниками або прислівниками, щоб підсилити їх значення, і в такому випадку вони можуть виконувати функцію емотивних конструкцій. Також, інтенсивність висловлювання може бути змінена за допомогою інтонації, зокрема за

допомогою підвищення або зниження тону, що також може виконувати функцію емотивної конструкції.

3. Підсилення експресії: емотивні конструкції використовуються для підсилення експресивності висловлювання та залучення уваги слухача.

Наприклад, конструкція «**너무** + прикметник», що означає «дуже» або «надзвичайно», може бути використана для підсилення вираження певної характеристики:

- **너무 예뻐요** – дуже красива;
- **너무 힘들어요** – надзвичайно важко.

Також конструкція «**진짜** + прикметник», що означає «дійсно» або «справді», може бути використана для підсилення висловлювання:

- **진짜 좋아해요** – справді подобаєшся;
- **진짜 놀라웠어요** – дійсно дивовижно.

4. Вираження культурної ідентичності: емотивні конструкції можуть відображати культурну ідентичність мовців та відтворювати культурні стереотипи, а також відображати соціальні ролі та ієрархії в суспільстві.

Наприклад, конструкція «**아/어 드리다**» використовується для вираження поваги та підкорення волі вищого чину. Або конструкція «**갸다**» використовується для вираження скромності та підкреслення того, що мовець не вважає себе експертом в певній сфері.

Наприклад, у висловлюванні «**잘 모르겠어요**» – я не дуже розумію, конструкція «**갸다**» вказує на скромність мовця та його бажання навчитися більше.

5. Використання в літературі: емотивні конструкції використовуються в корейській літературі для вираження емоцій та створення настрою в тексті.

Корейська поезія відома своєю чуттєвістю та метафоричністю. У поезіях використовуються різноманітні емотивні конструкції, такі як вигуки, порівняння, метафори, які допомагають передати емоційний стан поета та створити настрій.

Одним із прикладів використання емотивних конструкцій в корейській літературі є вірш «Вітер» (바람) Лі Ён Хі, де він використовує різноманітні конструкції для створення настрою та вираження емоцій:

«바람이 불어와 가을이 된 것 같아 시린 내 마음을 따스하게 녹여준다»

(Переклад: Вітер дме, немов осінь прийшла, холодне моє серце теплом розтоплює)

У вірші використовується конструкція «따스하게 녹이다», що означає «розтоплювати теплом», що допомагає передати почуття тепла та затишку, що виникають під впливом вітру в холодну осінню пору.

Ці функції емотивних конструкцій можуть бути поєднані та використовуватися в різних контекстах в залежності від ситуації та мети спілкування.

Додатково, емотивні конструкції можуть використовуватися для передачі настрою, атмосфери та відчуття ситуації, а також для підсилення ефекту гумору або сарказму. Крім того, використання емотивних конструкцій може допомогти вирішити конфліктні ситуації або згладити незгоди між співрозмовниками.

Як зазначалося у попередній частині, у корейській мові існує кілька типів емотивних конструкцій:

- 1) Емотивні дієслова (기뻐하다; 화나다; 슬프다);
- 2) Емотивні прикметники (좋다; 나쁘다; 멋있다);

3) Емотивні прислівники (정말; 진짜; 조금);

Для кожного типу емотивних конструкцій можна виділити різні варіації в їх використанні, залежно від контексту та соціальної ситуації.

Емотивні прислівники:

Емотивні прислівники можуть мати варіативне використання в залежності від контексту та соціальних умов. Наприклад, у формальному спілкуванні часто використовуються більш ввічливі та стримані емотивні прислівники, такі як «неймовірно» (참으로), «надзвичайно» (대단히) та «досить» (꽤). У неформальному спілкуванні можуть вживатися більш інформальні та емоційні прислівники, наприклад, «жахливо» (끔찍하게), «неймовірно» (놀라게) та інші.

Крім того, використання емотивних прислівників може залежати від соціального статусу співрозмовника. Наприклад, у взаємодії з людьми вищого статусу можуть вживатися більш формальні емотивні прислівники, тоді як у взаємодії з ровесниками частіше використовуються інформальні та більш емоційні вирази.

Також, емотивні прислівники можуть мати різні відтінки значень в залежності від контексту вживання. Наприклад, слово 매우 може використовуватися для вираження як позитивних, так і негативних емоцій, тоді як слово 참으로 зазвичай використовується для вираження позитивних емоцій.

Емотивні дієслова:

Форма дієслова, що використовується для вираження поваги або шани, може змінюватися залежно від соціального статусу людини, до якої ви звертаєтесь.

Наприклад, форма «말씀하다» може використовуватися замість звичайного «말하다», щоб висловити повагу до старшої або літньої людини.

Для висловлення вдячності або поваги до старшої людини можна використовувати дієслова «감사하다» та «존경하다», що відносяться до формальної мови. У неформальних ситуаціях зазвичай використовуються менш формальні дієслова, такі як «고마워하다» та «존경해주다».

В офіційному спілкуванні вищезгадані дієслова можна використовувати з повагою та ввічливістю. Дієслова відображають різний ступінь поваги залежно від соціального статусу співрозмовника. Наприклад, дієслово «вважати» (생각하다) можна замінити дієсловом «висловити думку» (의을 말하다) або «виголосити промову» (호칭하다), щоб показати більшу повагу до іншої людини.

Деякі емоційні дієслова також змінюються залежно від контексту та тону емоції. Наприклад, дієслово «бути задоволеним» (기쁘다) може вживатися як у позитивному, так і в негативному контексті. У позитивному контексті воно може означати «бути задоволеним або щасливим», а в негативному – «бути задоволеним або щасливим з приводу чогось, що сталося з кимось іншим, а не з вами».

Емотивні прикметники:

Емотивні прикметники зазвичай не вживаються в конкретному контексті, але є дуже гнучкими. Наприклад, прикметник «슬프» може вживатися в різних контекстах, і може бути використаний у відносно конкретному контексті, наприклад: 그는 슬픈 표정으로 나를 바라봤다 – Він подивився на мене з сумним виразом обличчя, або в більш загальному

контексті, наприклад, 이 영화는 슬픈 결말이다 – Цей фільм має сумний кінець.

Емотивні прикметники, як правило, частіше використовуються в неформальному спілкуванні, але їх можна вживати і в офіційному. Однак в офіційних ситуаціях емоційні прикметники вживають обережніше, оскільки вони вимагають більш формальних висловлювань.

Емотивні прикметники частіше використовуються в емоційних ситуаціях і відіграють важливу роль у посиленні взаємодії та створенні емоційного зв'язку зі співрозмовником.

Отже, емотивні конструкції відіграють важливу роль у розумінні та сприйнятті емоцій інших людей у розмові. Використовуються різноманітні емотивні структури, такі як емотивні прикметники, дієслова чи прислівники та вигуки, які належним чином адаптуються залежно від соціального статусу співрозмовника та ситуації. Таким чином, функційний аспект емоційних конструкцій в корейській мові є важливим для ефективного спілкування та забезпечення гармонійних взаємин між людьми.

Висновок до розділу 2.

У цьому розділі ми розглянули специфіку вираження емоцій у корейській мові за допомогою емотивних конструкцій. Проаналізували особливості використання конструкцій, які можуть виражати широкий спектр емоцій.

Висновок, який можна зробити з даного розділу, полягає в тому, що корейська мова має велику кількість способів вираження емоцій. Наприклад, за допомогою вигуків, інтонації, словесних конструкцій, в корейській мові можна точно передати емоційний стан говорячого. Наприклад, за допомогою емотивних дієслів, прикметників та прислівників.

Також було виявлено, що в корейській мові існує багато способів вираження поваги та шанування до співрозмовника, що дозволяє змінювати тон та настрій розмови.

Найбільш вживаними грамемами на позначення емотивності є ті, що позначають впевненість/непевненість, шкодування, роздратування, здивування, захват від . Захват в корейській мові є найбільш складною емоцією для вираження, адже може позначатися за допомогою таких конструкцій як: 네요, 군요, 구나, 지요, 려무나. Вираження жалю або бажання можна виразити за допомогою 르/을 곁. І є граматична конструкція 장아, яка несе в собі більш негативне значення. Також існує така граматична конструкція як 게, що додається до прикметників та дієслів, для вираження вдячності або оцінки ситуації.

З цього можна зробити висновок, що емотивні конструкції є дуже цікавим та різноманітним. Навідміну від української мови, де емотивність виражається, як правило, за допомогою інтонації в устному мовленні та пунктуацією на письмі, в корейській мові емотивність є граматичною категорією, що виражається за допомогою додавання емоційно-забарвлених предикативних закінчень.

ВИСНОВОК

У ході дослідження емотивних граматичних конструкцій у корейській мові, було проаналізовано їх структурні та функціональні аспекти. З результатів дослідження емотивних граматичних конструкцій у корейській мові, можна зробити висновок, що ці конструкції відіграють важливу роль у вираженні емоційної сфери корейців і мають свої специфічні особливості щодо структури та функціонування.

Інтерес до цієї теми обумовлений тим, що питання дослідження «мови та емоції» є одним із найголовніших пріоритетів сучасного етапу розвитку мовознавства, адже емоції є однією із форм відображення світу, що позначають психологічні переживання, хвилювання, відчуття людини

Були розглянуті структурні та функційні аспекти емотивних конструкцій, такі як способи вираження емоцій, мовні засоби для підсилення експресивності та виразності мовлення.

Ми визначили, що основним завданням під час вивчення емоцій в мові є дослідження способів вираження емоцій. Ми виділили два основних способи вираження емоцій: вербальний та невербальний.

Усі існуючі класифікації емоцій доповнюють одна одну. Дослідники розрізнили базові емоції та периферійні емоції, тобто емоції, які люди відчують найчастіше, і емоції, які є менш важливими.

Також ми дізналися, що одним з найрозповсюджених способів вираження емоцій в корейській мові, як і в будь якій іншій – лексичний. Під емоційною лексикою ми розуміємо: слова, що мають виражену мовними засобами емоційну забарвленість, лайливі слова, вигуки, жаргон, сленг, просторіччя, слова, що називають емоції. В корейській мові: **야, 와** - вигуки, **촌놈, 째새** - сленг, **짜증나다, 기쁨** - слова, що називають емоції.

У роботі було розглядено, що в залежності від ситуації, соціальнокультурного чинника чи віка співрозмовника емотивні конструкції відрізняються.

Нами було доведено, що навідмінну від української мови, де емотивність виражається, як правило, за допомогою інтонації, пунктуацією та лексично, в корейській мові емотивність є граматичною категорією.

Також, в роботі було представлено 8 граматичних конструкцій, що виражають певний емоційний вітнінок під час розмови – 네요, 군요, 구나, 게, 지요, ㄹ/을걸, 잤아, 려무나. В більшості випадків ці емотивні конструкції передають здивування чи ставлення мовця до ситуації.

Ми дізналися, що в корейській мові усінують інтесифікатори або підсилюючі слова, що додають більшої емоційної експресивності реченню та розглянули найяскрівіші представники цього типу: 진짜, 매우, 아주. І дізналися невеличку різницю між останніми двома словами.

Для кожного типа емотивних конструкцій можна виділити різні варіації в їх використанні, залежно від контексту та соціальної ситуації.

Результати дослідження показали, що емотивні конструкції є важливим елементом корейської мови та мають велике значення у процесі спілкування. Вивчення емотивних конструкцій допоможе краще зрозуміти культуру та менталітет корейського народу, а також розширити навички користування корейською мовою, зокрема, у плані виразності та експресивності мовлення.

주석

이번 학기 논문은 한국어 정서 구조의 구조적, 기능적 측면을 연구한 논문입니다. 논문은 두 부분으로 구성되어 있습니다.

감정 표현은 의사소통과 사회생활에서 중요하며, 감정 표현을 학습하는 것은 다양한 상황에서 한국어 사용 능력을 향상시키는 데 도움이 될 수 있다는 점에서 의미가 있습니다.

첫 번째 파트에서는 한국어의 문법 분석을 통해 감정의 구조를 분석합니다. 여기에는 한국어에서 감정, 감각, 느낌을 표현하는 데 사용되는 형태와 문법 범주와 그것이 표현하는 감정적 의미 사이의 관계에 대한 탐구가 포함됩니다. 또한 이러한 구조가 한국어에서 어떻게 사용되는지 보여주는 다양한 예문을 분석합니다. 본 논문에서는 감정과 문법 구조의 개념에 대해 논의하고, 한국어 감정 구조의 구조적, 의미론적 특징과 말하기 과정에서의 기능에 대해 설명합니다.

특히 감성 문법의 이론적 토대, 특히 감성 화용론의 개념과 잦아, 게, 려무나, 군요, 네요, 구나, 지요, ㄹ/을 걸 등 감성 구조의 주요 유형에 대해 논의합니다.

논문의 두 번째 부분에서는 한국어 감성 구조의 기능적 측면을 살펴봅니다. 이 연구에는 특정 문맥과 다양한 의사소통 상황에서 감정 구조가 어떻게 사용되는지에 대한 분석이 포함되어 있습니다. 또한 한국어에서 감정과 정서를 표현하는 데 사용되는 방식을 조사합니다.

이 연구의 목적은 한국어에서 감정 문법 구조의 사용 특성과 감정 표현에서의 역할, 그리고 말하기 지각에 미치는 영향을 파악하는 것이었습니다. 연구는 서술적 방법을 사용하여 수행되었으며, 한국어와 관련된 다양한 출처의 데이터를 수집하고 분석했습니다.

이 연구는 연구의 대상과 주제를 정의하고, 과제를 공식화하고, 과학적 출처를 분석하고, 한국어의 감정 문법 구조 연구 결과를 제시했습니다.

얻은 결과는 작업의 과학적 참신성과 다양한 맥락에서 한국어를 사용하는 능력을 향상시키기 위한 정서적 문법 구조 연구의 실제적 중요성을 확인합니다.

이 연구는 한국어의 정서적 구조가 의사소통 체계의 중요한 요소라는 것을 발견했습니다. 감정 구조는 감정 상태와 음영을 표현하는데 사용되며, 이는 말을 풍부하게 하고 보다 정확한 정보 전달을 보장합니다.

이 연구의 결론은 한국어의 감성 문법 구조에 대한 연구가 의사소통 능력을 향상시키는 데 중요한 단계이며 다양한 삶의 영역에서 한국어를 사용하는 측면에서 한국어 학습의 관련성을 반영한다는 점을 강조합니다.